अपरोक्षानुभूतिः

aparokṣānubhūtiḥ

श्रीहरिं परमानन्दमुपदेष्टारमीश्वरम् ।

व्यापकं सर्वलोकानां कारणं तं नमाम्यहम् ॥ १ ॥

śrīhariṁ paramānandamupadeṣṭāramīśvaram ।
vyāpakaṁ sarvalokānāṁ kāraṇaṁ taṁ namāmyaham ।। 1 ।।

अपरोक्षानुभूतिर्वै प्रोच्यते मोक्षसिद्धये ।

सद्भिरेव प्रयत्नेन वीक्षणीया मुहुर्मुहुः ॥ २ ॥

aparokṣānubhūtirvai procyate mokṣasiddhaye ।
sadbhireva prayatnena vīkṣaṇīyā muhurmuhuḥ ।। 2 ।।

स्ववर्णाश्रमधर्मेण तपसा हरितोषणात् ।

साधनं च भवेत्पुंसां वैराग्यादिचतुष्टयम् ॥ ३ ॥

svavarṇāśramadharmeṇa tapasā haritoṣaṇāt ।
sādhanaṁ ca bhavetpuṁsāṁ vairāgyādicatuṣṭayam ।। 3 ।।

ब्रह्मादिस्थावरान्तेषु वैराग्यं विषयेष्वनु ।

यथैव काकविष्ठायां वैराग्यं तद्धि निर्मलम् ॥ ४ ॥

brahmādisthāvarānteṣu vairāgyaṁ viṣayeṣvanu ।
yathaiva kākaviṣṭhāyāṁ vairāgyaṁ taddhi nirmalam ।। 4 ।।

नित्यमात्मस्वरूपं हि दृश्यं तद्विपरीतगम्।

एवं यो निश्चयः सम्यग्विवेको वस्तुनः स वै ॥ ५॥

nityamātmasvarūpaṁ hi dṛśyaṁ tadviparītagam |
evaṁ yo niścayaḥ samyagviveko vastunaḥ sa vai || 5 ||

सदैव वासनात्यागः शमोऽयमिति शब्दितः।

निग्रहो बाह्यवृत्तीनां दम इत्यभिधीयते ॥ ६ ॥

sadaiva vāsanātyāgaḥ śamo'yamiti śabditaḥ |
nigraho bāhyavṛttīnāṁ dama ityabhidhīyate || 6 ||

विषयेभ्यः परावृत्तिः परमोपरतिर्हि सा।

सहनं सर्वदुःखानां तितिक्षा सा शुभा मता ॥ ७ ॥

viṣayebhyaḥ parāvṛttiḥ paramoparatirhi sā |
sahanaṁ sarvaduḥkhānāṁ titikṣā sā śubhā matā || 7 ||

निगमाचार्यवाक्येषु भक्तिः श्रद्धेति विश्रुता।

चित्तैकाग्र्यं तु सल्लक्ष्ये समाधानमिति स्मृतम्॥ ८ ॥

nigamācāryavākyeṣu bhaktiḥ śraddheti viśrutā |
cittaikāgryaṁ tu sallakṣye samādhānamiti smṛtam || 8 ||

संसारबन्धनिर्मुक्तिः कथं मे स्यात् कदा विधे ।

इति या सुदृढा बुद्धिर्वक्तव्या सा मुमुक्षुता ॥ ९ ॥

saṁsārabandhanirmuktiḥ kathaṁ me syāt kadā vidhe |
iti yā sudṛḍhā buddhirvaktavyā sā mumukṣutā || 9 ||

उक्तसाधनयुक्तेन विचारः पुरुषेण हि ।

कर्तव्यो ज्ञानसिद्ध्यर्थमात्मनः शुभमिच्छता ॥ १० ॥

uktasādhanayuktena vicāraḥ puruṣeṇa hi |
kartavyo jñānasiddhyarthamātmanaḥ śubhamicchatā || 10 ||

नोत्पद्यते विना ज्ञानं विचारेणान्यसाधनैः ।

यथा पदार्थभानं हि प्रकाशेन विना क्वचित् ॥ ११ ॥

notpadyate vinā jñānaṁ vicāreṇānyasādhanaiḥ |
yathā padārthabhānaṁ hi prakāśena vinā kvacit || 11 ||

कोऽहं कथमिदं जातं को वै कर्ताऽस्य विद्यते ।

उपादानं किमस्तीह विचारः सोऽयमीदृशः ॥ १२ ॥

ko'haṁ kathamidaṁ jātaṁ ko vai kartā'sya vidyate |
upādānaṁ kimastīha vicāraḥ so'yamīdṛśaḥ || 12 ||